

The New Horizon

www.geocities.com/hoianhv

No 3 Oct 05, 2001

Mùa Thu, Óc Sáng Tạo và Lòng Khiêm Tốn

Photo Club of VN—Houston

President Nguyen n Son
Vice President Tran t Cuong
Secretary Pham v Minh
Treasury Nguyen t Nguyet
Activity Coordinator Vo m Cam

Editors Tran t Cuong
Vo v Vinh
Truong t Thuu
To k Xuan
Pho m Duc

Mùa Thu một lần nữa lại trở về cùng vạn vật. Mấy hôm nay, lũ hummingbird theo thói quen lại ghé đến thăm khu vườn sau nhà tôi. Mỗi năm hai lần, trên đường di thể từ Bắc xuống Nam rồi lại từ Nam lên Bắc, đám chim quen thuộc này luôn ghé thăm chúng tôi như những người bạn trung thành. Đầu tháng Năm khi bước vào mùa Xuân, rồi lần nữa cuối tháng Chín khi trời bắt đầu vào Thu, lũ chim nhỏ bé và dễ thương này thường chỉ ghé ngang khu vườn khoảng hai ba tuần rồi lại tiếp tục chuyến bay dài đằng đẵng. Sau lũ hummingbird thì lại tới nguyên bầy hoàng yến, khoảng trên chục con đủ màu đủ sắc. Vườn sau nhà tôi có treo rất nhiều "bird feeders", nhờ thế lúc nào cũng tíu tít đủ loại chim, mỗi mùa mỗi giống khác nhau. Chỉ có cặp blue jays hay ghé lại tắm trong hồ nước, bầy cu đất hiền lành và đám chim sẻ nâu nghịch ngợm là hầu như mùa nào cũng có. Chim sẻ thì không được đẹp lắm và luôn ăn uống vương vãi, phung phí chứ không gọn gàng như những loài chim khác. Cặp vợ chồng (không hôn thú!) mockingbird làm tổ ngay trong tàn cây sát cửa sổ, lúc nào cũng rất hung hăng và sẵn sàng tấn công bất cứ ai dám đến gần.

Mỗi sáng cuối tuần tôi ra sau vườn, nằm trên võng nghe chim hót líu lo đuối bắt lẫn nhau cũng thấy vui vui. Dần dà thú vui này đã trở thành một thói quen mà tôi mới tập được sau này. Thỉnh thoảng tôi cũng vác máy ảnh ra chụp, nhất là khi lũ hummingbird ghé đến vào đầu mùa Thu. Lúc này thời tiết khá mát mẻ nên ở ngoài trời cũng thấy dễ chịu, hơn nữa chả cần phải đi đâu xa mới có cơ hội chụp ảnh. Nhờ vậy bà xã hết cần nhắc "đạo này anh mê ảnh hơn mê vợ!!".

Viết đến đây tôi lại nhớ tới một vài người bạn ảnh (nhưng thật ra chả bao giờ có ảnh) hiện đang sinh sống ở xa. Thỉnh thoảng, nếu tôi có mời anh xuống Houston đi chụp ảnh chung thì lúc nào cũng được nghe anh than phiền rằng "ở Houston thì có cái quái gì mà chụp! Phải sang... Cali mới hy vọng có được ảnh đẹp". Nghe nói anh bạn này cũng vừa làm một chuyến đi săn

(Continued on page 2)

Lá Thư Chủ Nhiệm

Chuyến đi San Antonio vào ngày 08 tháng 9 vừa qua là một chuyến đi vui nhộn nhất từ trước đến giờ. Coi như là một chuyến đi xa, vừa săn ảnh, vừa có tính cách du lịch, picnic với gia đình, thân hữu. Dư âm của chuyến đi có lẽ sẽ còn mạnh hơn nếu không có biến cố khủng bố 9-11. Để chia xẻ nỗi đau thương với đất nước thứ hai của chúng ta, Hội Ảnh đang quyên tiền để gửi về cứu giúp những nạn nhân của cuộc khủng bố tàn khốc này. Số tiền lạc quyên sẽ được chuyển qua đài Little Saigon như một món quà của cộng đồng Việt nam đến nạn nhân biến cố 9-11.

Số thứ 3 của Chân Trời Mới trở lại với ấn bản "bình thường" khoảng 12-15 trang. In 75 tờ Nguyệt san là một tốn kém cả thì giờ lẫn tiền bạc. Như các bạn đã biết, để có phẩm chất cao, chúng tôi phải in từng trang bằng computer, không phải in loại Xerox, và anh Hội Trưởng Sơn đã bỏ cả tuần để "proofread" và in miễn phí cho Hội.

Mùa Thu vừa bắt đầu chớm, gió se lạnh lạnh, lá vàng lác đác ven rừng, mùa thu cũng là "mùa Hội" của các nhiếp ảnh gia, nào là chụp lá vàng, và nhất là các "festivals". Tháng Chín vừa qua chúng ta có Balloon Festival, Cow Festival,

(Continued on page 2)

Trong Số Này

Mùa Thu	1
Lá thư Chủ Nhiệm	1
The LongView	4
Chụp lia máy	6
THẾ GIỚI - VIỆT NAM	7
Âm Nhạc & Nhiếp Ảnh	8
Người Ngoài Cuộc	9
Thơ Chua	10
Digital Corner	11
San Antonio	12
Ban Điều Hành 2001-2003	14

ảnh ở một vùng khá nổi tiếng bên Cali và hình như khi về cũng “không có ảnh” thì phải. Một vài người khác lại quả quyết rằng “*phải có máy ảnh hiệu ... như của tôi mới mong tạo được ảnh đẹp. Bán hết các máy khác đi và mua máy giống tôi đây nè!*”. Những người này, nếu không vì thiếu hiểu biết thì chắc là phải có những mục đích riêng tư mờ ám. Không biết có cần phải nhắc lại cho họ rằng cái máy ảnh vô tri một mình không làm sao tạo được tấm ảnh đẹp. Chính người cầm máy, với đôi mắt sắc bén và một tâm thức sáng tạo mới có thể tạo nên các tác phẩm để đời. Tôi không nhớ có ai bảo rằng Nguyễn Du đã viết được truyện Kiều là nhờ cụ đã mua viết lông ngỗng từ cửa hiệu ABC, hay là Ernest Hemingway đã viết nên nhiều tác phẩm nổi tiếng như “Giã Từ Vũ Khí”, “Chuông Gọi Hồn Ai”. . . là vì ông đã dùng máy đánh chữ của hãng XYZ.

Lại nhớ đến chuyện xảy ra bên nước Ý nhiều trăm năm trước. Một số mệnh phụ phu nhân trong kinh thành bỗng đứng nảy ra ý kiến tìm mua một khối cẩm thạch thật lớn, với ý định tìm một điêu khắc gia nổi tiếng để nhờ khắc nên một bức tượng thật đẹp. Bức tượng này dự trù sẽ được trưng bày ngay tại khu trung tâm để làm biểu hiệu cho sự cao sang và tuyệt mỹ của kinh thành nước Ý. Mua được khối cẩm thạch khổng lồ rồi, họ bắt đầu tìm đến các điêu khắc gia nổi tiếng thời bấy giờ. Chẳng biết vì lý do gì mà ông nào cũng đến ngắm nhìn khối cẩm thạch. Nhìn đi nhìn lại, ngó tới ngó lui rồi ai cũng lắc đầu từ chối. Ông nào cũng cho rằng khối cẩm thạch to lớn đã bị cắt xẻ không đúng quy luật điêu khắc, không cách nào có thể tạo ra được một bức tượng như ý. Họ đồng thanh cho rằng đây “chỉ là một khối đá vô dụng!”. Chẳng biết mấy ông này có thực tài hay không, hoặc chắc các ông cũng mang tật hay than phiền giống như anh bạn ảnh ở trên. Chỉ biết rằng khối cẩm thạch to lớn sau đó đã bị xô ra ngoài đồng, để mặc cho mưa sa tuyết phủ quanh năm, chẳng ai thèm ngó ngang gì tới.

Một ngày kia, khi Michael Angelo có dịp đi ngang kinh thành, ông dừng lại trước khối đá to lớn và ngắm nghía hồi lâu. Mỗi ngày ông lại ra ngoài thành nhìn ngắm khối đá rồi yên lặng suy nghĩ. Dần dần óc sáng tạo và tâm hồn nghệ sĩ đã giúp ông

Caribbean Festival, riêng tháng 10, Renaissance Festival ở Magnolia là một "favorite event" của hội ảnh. Cuối tháng 10 hoặc đầu tháng 11, HA sẽ cố gắng tổ chức thêm một chuyến đi chụp lá vàng ở Los Maples, mong các bạn tham dự đông đảo.

BBT mong các bạn trở lại cuộc sống bình thường và hy vọng được chiêm ngưỡng những tác phẩm chụp được trong mùa *Hội* 2001.

TM BBT
TTCường

phác họa ra trong đầu một tác phẩm tuyệt mỹ, vừa đúng với hình dạng và kích thước khác thường của khối đá. Sau đó ông thuê người mang khối đá về rồi mỗi ngày ông mang búa và đục, đục ra cẩm cú làm việc không ngừng. Chỉ trong một thời gian ngắn, ông đã hoàn thành tuyệt phẩm “*David*”, chàng dũng sĩ tí hon đã đánh bại anh khổng lồ Goliath trong Thánh Kinh. Bức tượng này sau đó đã trở thành bất hủ, tên tuổi của Michael Angelo từ đó đã vang danh và về sau đã được không biết bao lời ca tụng. Khi người ta hỏi ông đã thấy gì ở khối đá thô kệch kia mà lại có thể tạo nên được một tác phẩm để đời như vậy, ông nói: “*Tôi nào có tài cán gì đâu. Khối cẩm thạch tự nó đã quá đẹp, tôi chỉ giúp đục bỏ những mảng vô dụng không cần thiết trên khối đá mà thôi*”.

Một thái độ không kém sai lầm của một số người trong nhiếp ảnh là chủ nghĩa tự tôn, tự mãn, cho rằng mình đã “đạt”. Ai không chụp ảnh theo lối của mình, hay không “vô” được nhiều huy chương, tước hiệu như mình đều phải kể là kém cỏi, thuộc hàng “sơ cấp” và “không đủ khả năng” phê bình

Không phải ai trong chúng ta cũng là Michael Angelo và cũng không hẳn tác phẩm nhiếp ảnh nào cũng có thể trở thành tuyệt phẩm như bức tượng David. Tuy nhiên, điều quan trọng là chúng ta cần phải có óc sáng tạo. Nếu không có óc sáng tạo thì dù có sang Cali hay có mua máy ảnh hiệu gì đi nữa, hay lắm thì cũng chỉ

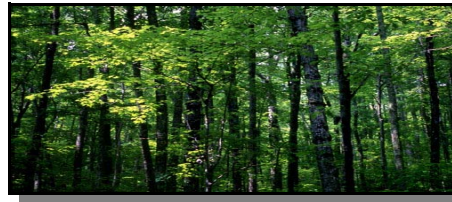
có thể tạo nên những phiến đá thô kệch, lẫn lóc gió mưa ngoài đồng.

Sự khiêm tốn của Michael Angelo cũng là một đức tính mà chúng ta cần phải học rất nhiều ở ông. Một thái độ không kém sai lầm của một số người trong nhiếp ảnh là chủ nghĩa tự tôn, tự mãn, cho rằng mình đã “đạt”. Ai không chụp ảnh theo lối của mình, hay không “vô” được nhiều huy chương, tước hiệu như mình đều phải kể là kém cỏi, thuộc hàng “sơ cấp” và “không đủ khả năng” phê bình ảnh của mình.

Thái độ u mê, nửa tỉnh nửa say này thường dẫn đến việc mỗi ngày mỗi xa rời thực tế, để rồi dần dần tạo nên những phân hóa, chia rẽ vô ích trong tập thể.

Tôi không có ý ám chỉ bất cứ một cá nhân hay một thiếu số nào, chỉ mong nhấn nhủ đến một số anh chị em đang tập tễnh bước vào lãnh vực nhiếp ảnh. Hy vọng các bạn tránh khỏi vũng lầy của một thiếu số mê muội, lâu nay vẫn huênh hoang tự nhận là mình đã “biết hết!”. Người Mỹ

có một câu nói rất chí lý để diễn tả tâm trạng thực sự của hạng người này: “*Grandiosity is a sign of insecurity!*”, xin tạm dịch: “Sự huênh hoang, tự phụ chính là dấu hiệu của lòng bất an!”.

Tôi viết bài này trên máy laptop, trong một góc nhỏ ngoài sân patio. Ngoài kia, đám chim non vẫn líu lo ca hát trên cành. Một chú chuồn chuồn đang phát phơ trong gió, chập chờn đôi cánh bên đóa sen trắng mới vừa hé nhụy trong ao nước sau vườn. Tôi chạy vội vào nhà lấy máy ảnh. Những nốt nhạc Đức Huy quen thuộc vang nhẹ từ hướng phòng ngủ, nơi nhà tôi giờ này chắc vẫn còn đang ngủ nướng, “. . . mùa Thu đã đến trên thành phố . . .”

Mùa Thu năm nay hình như đến sớm hơn mọi năm.

Nguyễn Ngọc Sơn

Trang Sinh Hoạt

Photo Show tổ chức tại Radisson Hotel 45S 09/23 đã thu hút rất nhiều hội viên, tuy nhiên với nền kinh tế đang suy thoái, anh em hội ảnh cũng chỉ mua bán qua loa, Ảnh chụp A. Cẩm trước quầy Stereo Camera, A. Sơn và con trai Tuấn, Anh Tuyên đang trả giá.

The Long View

By Viewfinder

One Hundred Days và triển vọng trong tương lai

Người Hoa Kỳ có truyền thống thắp đèn tân tổng thống và tân chánh phủ của họ sau một trăm ngày đầu từ khi nhậm chức. Viewfinder xin được phỏng theo truyền thống này để gửi đến anh chị em những nhận xét lạc quan và đứng đắn về Ban Chấp Hành HAVN sau một trăm ngày chấp nhiệm.

Ngay sau khi chấp nhiệm, Ban Chấp Hành đã âm thầm “đi đêm”, cố gắng bồi đắp tình thân

Viewfinder tin rằng những gặt hái khiêm tốn của Ban Chấp Hành sau một trăm ngày chấp nhiệm là một “jump start” của một HAVN đoàn kết và là bước đầu của anh chị em trên con đường xây dựng Hội Của Chúng Ta vững mạnh hơn, tốt đẹp hơn

hữu giữa các anh chị em hội viên hầu xây dựng một tinh thần tương thân tương ái. Anh chị em hội viên đánh giá rất cao hoạt động này của Ban Chấp Hành và hội trưởng Nguyễn Ngọc Sơn. Nếu thực hiện được điều này, thì đây là một điểm vàng

son trong lịch sử HAVN.

Nhận thức được rằng một tập thể muốn sống còn và lớn mạnh thì phải có tiếng nói, có thông tin, liên lạc. Ban Chấp Hành đã đề cử phó hội trưởng Trần Trọng Cường thành lập ngay một website trên mạng lưới Internet và cho xuất bản The New Horizon, tờ nguyệt san đầu tiên, chính thức của HAVN. Viewfinder và ban biên tập nguyệt san sẽ làm hết sức mình

để xứng đáng với sự uỷ thác của anh chị em.

Nhiều lần bắt gặp chị thủ quỹ đang đắm chiêu đọc đi đọc lại những tờ nguyệt san Hoa Kỳ trong bữa ăn trưa hay những lần rảnh rỗi. Chị ấy đang nghiên cứu phương thức cho những dự án tương lai cho hội chúng ta. Một trong những dự án của chị là khuyến khích chị em hội viên trên đường tiến xa hơn nữa trong lãnh vực nhiếp ảnh. Viewfinder cầu chúc “trăng rằm Thuý Nguyệt” chóng bình phục để tiếp tục gửi lòng yêu thương phục vụ đến toàn thể hội viên.

Triển vọng của HAVN tùy thuộc vào việc thu nhận thêm hội viên, gây được thế đứng trong cộng đồng qua hệ thống truyền thanh và sự nhờ cậy vào thành tích của các hội viên. May mắn thay, Ban chấp Hành có ủy nhiệm một người làm việc không ngừng nghỉ cho công việc này. Viewfinder muốn nhắc nhở đến anh Phạm Văn Minh.

Có ai nhớ vài năm về trước, trên truyền hình về đêm có một “late night show” của người nghệ sỹ da đen tài ba đã thốt lên “Let’s get busy” sau khi mở đầu chương trình. Từ sau ngày Ban Chấp Hành chấp nhiệm, viewfinder cảm thấy “busy” quá. Chúng ta đã, đang và sẽ còn busy enjoy hơn nữa với Ban Chấp Hành và Võ minh Cẩm.

Có vài nhiếp ảnh gia tên tuổi đại diện các hội nhiếp ảnh bạn đến thăm viếng chúng ta. HAVN khiêm tốn, sanh sau đẻ muộn, nghiêm chỉnh suy xét đề nghị kết hợp lại tất cả để tạo thành một khối Nhiếp ảnh Việt Nam Hải Ngoại. Với một

triển vọng tươi sáng như hiện nay, Chúng ta có thể điềm đạm đặt câu hỏi “khó trả lời” với họ: “Liệu rằng HAVN sẽ là con chim đầu đàn của Nhiếp ảnh Việt Nam Hải Ngoại hay không?”

Bộ tư lệnh tiền phương HAVN đã biệt phái những thành phần cảm tử “chơi ảnh cho đến chết” để chiến đấu, giúp đỡ đồng minh “Tà áo sinh viên” và Đại hội thể thao bắc Mỹ. Lực lượng này đã tạo những chiến công phục vụ hiển hách và gây niềm yêu thương đến từ mọi giới. “Lực lượng khai triển nhanh” của HAVN, gồm những chiến sĩ ảnh tinh nhuệ, sẽ còn được tung ra nhiều hơn nữa trong những cuộc “hành quân” ảnh thần tốc với một địa bàn hoạt động rộng lớn hơn, ngõ hầu tạo một vị thế vững chắc cho chúng ta trong cộng đồng Việt Nam.

Say sưa ngây ngất với niềm hân hoan và hãnh diện, nhưng chúng ta không quên được những người đi trước, các vị sáng lập HAVN. 100 ngày này cũng là “100 ngày dài nhất” của những năm tháng lo toan xây dựng hội của những vị ấy. Viewfinder muốn nhắc nhở ở đây Ban Cố Vấn của hội chúng ta.

Nhưng lời ngợi khen nồng nhiệt nhất xin dành cho toàn thể anh chị em hội viên. Ban Chấp Hành dù tài giỏi, nhiệt tình đến đâu cũng không thể thực hiện được những bước tiến nếu không có sự đóng góp tích cực của chúng ta. Tiện đây, viewfinder xin có đôi dòng nhắn nhủ đến các anh chị em trong khối “thầm lặng” và những thành phần nòng cốt của HAVN. ***Chúng ta đã tiến lên đến đây rồi, lớn mạnh như thế này rồi, chúng ta không còn mặt mũi nào trở lùi lại được nữa. Xin anh chị em thấu hiểu được điều ấy.***

Một điểm mà viewfinder muốn đưa ra đây xin Ban Chấp Hành suy xét là sự chú ý nhiều hơn đến những hội viên “thầm lặng” cùng có ambition và lòng phục vụ như chúng ta. Nên để cho những anh chị em nòng cốt, những tài năng mới ấy có cơ hội hãnh diện được nêu tên. Lãnh tụ giỏi là phải đi với dân. Viewfinder biết rằng hội

trưởng cũng cảm nhận điều này. Đây là điểm mà Ban Chấp Hành chưa thực hiện được trọn vẹn. Xin xem lời nhắc nhở xây dựng này là chất xúc tác để vẹn toàn sự bền vững của HAVN.

Viewfinder tin rằng những gặt hái khiêm tốn của Ban Chấp Hành sau một trăm ngày chấp nhiệm là một “jump start” của một HAVN đoàn kết và là bước đầu của anh chị em trên con đường xây dựng Hội Của Chúng Ta vững mạnh hơn, tốt đẹp hơn. Lòng nhiệt thành và phục vụ của anh Sơn, Cường, Minh, Cẩm và chị Nguyệt là những gì thật quý báu được ghi sâu vào tâm khảm của chúng tôi.

Với đà tiến triển và niềm lạc quan như hiện nay, viewfinder xin gửi trọn niềm tin và hy vọng cho 630 ngày còn lại trên con thuyền HAVN, vượt đại dương bao la của tình huynh đệ hầu tìm kiếm và ghi nhận lại hình ảnh đoàn kết của một tập thể yêu thương, thân ái.

Xin hết.
Viewfinder

T-Shirt for Blondes

Chụp lia máy (Panning)

Đặng Đức Hiền

Chụp lia máy (panning) là một kỹ thuật chụp ảnh làm cho khi tấm ảnh chụp ra, người xem ảnh cảm thấy có sự di chuyển của chủ đề. Nếu khi chụp một vật di chuyển ngang trước ống kính mà ta dùng tốc độ quá nhanh và nhắm ngay vào chủ đề để chụp thì ta sẽ có chủ đề rất rõ nét, nhưng hậu cảnh cũng sẽ rõ nét làm người xem ảnh có cảm tưởng là chủ đề đứng im tại chỗ cho ta chụp.

Nếu muốn ghi nhận sự di chuyển bị quá sáng, đó là vì ánh sáng trong tấm ảnh thì ta phải chụp với kỹ thuật lia máy. Đây là một kỹ thuật không khó, và chỉ cần thực tập một vài lần cho quen là có thể tạo ra nhiều tấm ảnh đẹp.

Khi chụp lia máy, chủ đề dù là đang di chuyển, cũng sẽ rõ nét và hậu cảnh sẽ mờ thành một đường dài, cho ta cảm tưởng có sự di chuyển trong tấm ảnh. Khi chụp với kỹ thuật lia máy, tốc độ xử dụng là điểm quan trọng để tạo ra ảnh đẹp. Tùy theo tốc độ di chuyển nhanh hay chậm của chủ đề và tùy theo tiêu cự ống kính đang dùng, ta có thể dùng tốc độ 1/15 giây hay 1/2 giây. Nếu ta dùng ống kính với tiêu cự dài và chủ đề di chuyển nhanh thì phải dùng tốc độ nhanh hơn. Ống kính thuận tiện nhất để lia máy là ống kính có tiêu cự 50mm hay 85mm. Khi chụp lia máy tấm ảnh có khi

máy ảnh xoay theo khi ống kính đang mở. Đến đây xin nhắc các bạn về bố cục. Khi chụp lia máy, ráng làm sao cho chủ đề ở vào điểm mạnh, và nên để khoảng trống trước mặt chủ đề rộng hơn là khoảng trống sau lưng chủ đề, để chủ đề có “đủ chỗ trống để chạy vào đó”. Khi chụp lia máy ta không cần dùng phim có ISO quá nhanh. Ta chỉ cần dùng tốc độ chính xác và bấm máy đúng lúc là chụp được tấm ảnh đẹp. Như vậy, cần thực tập nhiều lần cho quen tay bấm máy khi máy đang di chuyển theo rồi chủ đề.

Có người cho rằng khi chụp lia máy là phải lia máy ngược lại chiều chủ đề di chuyển. Có thể nói là điều này không thể thực hiện được vì các lý do sau đây:

- 1 Khi chụp, phải để mắt vào lỗ ngắm, và khi lia máy ngược lại chiều di chuyển của chủ đề thì làm sao biết trước được chủ đề đã di chuyển tới đâu và khi nào thì chủ đề hiện ra trong lỗ ngắm để kịp bấm máy.
- 2 Dù cho có thấy chủ đề hiện ra trong lỗ ngắm thì cũng phải cần một phần rất ngắn của một giây đồng hồ để bấm nút chụp, và khi đó máy cũng phải mất một phần rất ngắn của giây đồng hồ để nháy mànng trập. Khi máy nháy xong thì có lẽ chủ đề đã

đi ra khỏi lỗ nhắm lâu rồi.

- 3 Dù cho có bấm máy kịp thời và máy có nháy kịp thời thì cũng khó có thể đặt chủ đề vào điểm mạnh như tôi đã nói ở trên.

Để kết luận, ta nên lia máy cùng chiều với chủ đề như vậy sẽ dễ dàng tạo được những tấm ảnh đẹp.

Đăng đức Hiền

Depth of Field

Quê hương thứ hai của chúng ta đang mang một cái tang lớn.

Để chia sẻ niềm đau đó; kỳ này không có mục chuyện vui.

Vần thơ:

THẾ GIỚI ... VIỆT NAM...

CỘNG ĐỒNG và HỘI ẢNH

THẾ GIỚI:

Chín - mười một - không một
Oan nghiệt ngày thứ BA
Cả thế giới sống sót
Người ta giết người ta

Này ông, đấng ALLAH
Họ mượn danh ông đó
Ông hãy rầy tụi nhỏ
Sao đi giết người ta

Con lục lọi tìm cha
Chị, em, con, chồng vợ
Niềm đau đớn xót xa
Người ta giết người ta

VIỆT NAM:

Việt Nam ơi Việt Nam
Súng ống của ngoại bang
Chia làm hai phe nhóm
Việt Nam giết Việt Nam

Da vàng; ta Việt Nam
Bán mình em nuôi mẹ
Bán máu anh nuôi cha
Việt Nam, nghèo, Việt Nam

CỘNG ĐỒNG :

Cộng đồng ơi cộng đồng
Nghe mà tức cái hông
Nhóm người bằng lá mít
Chủ tịch những hai ông

HỘI ẢNH :

Houston Hội ảnh Việt
Hội ảnh là chụp hình
Đừng phát ngôn linh tinh
Đoàn kết là bất diệt
Hoà bình ơi hòa bình

Võ minh Cẩm
hon ACTDM

Nghệ Thuật - Âm Nhạc & Nhiếp Ảnh

Những ngón tay điêu luyện của người nhạc sĩ tài ba Ottmar Liebert lã lướt trên những sợi giây đàn tây ban cầm làm tôi ngẩn người ra. Tiếng đàn tây ban cầm độc tấu hòa lẫn với tiếng trống tạo nên những âm thanh mạnh vang dội khắp cả đại hý viện Aerial.

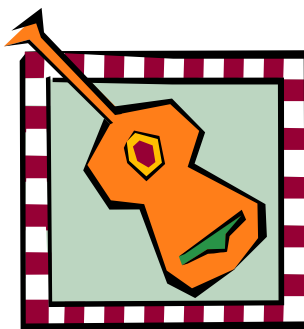
Tôi nhắm mắt thả hồn về một không gian và thời gian của những ngày còn thơ ấu dưới sự đùm bọc của người cha khả ái. Từ ba tôi, tôi cảm nhận được cái quý, cái đẹp của nghệ thuật qua phương diện nhạc tây phương cổ điển và qua phương diện nhiếp ảnh. Cộng Sản đã giết mất ba tôi trong cuộc thảm sát Mậu Thân mặc dù người chỉ là một nhiếp ảnh gia.

Vâng, tôi đã mất ba tôi, nhưng không bao giờ tôi quên được khuôn mặt hiền từ của người. Tất cả những hành động lời nói của ba tôi khiến cho người đối diện có cảm tình đặc biệt với người. Tôi không bao giờ quên nụ cười tươi sáng của ba tôi, một con người đầy cương nghị nhưng lại có một con tim tràn đầy tình thương, đặc biệt là hầu như khi nào đứng trước những khó khăn của cuộc đời người cũng có những tư tưởng lạc quan. Tôi chưa bao giờ nghe ba tôi lớn tiếng với một ai.

Tôi thường nghĩ đến ba tôi nhất là những lúc tôi có chuyện buồn, không ai có thể hiểu được lòng mình cũng như những giây phút thoải mái được thưởng thức những kho tàng âm nhạc quý báu như đêm nay. Tôi hình dung ra được cử chỉ của ba tôi khi mở những đĩa nhạc tây phương cổ điển. Tôi lớn lên trong những tiếng nhạc cổ điển đó và tôi lớn lên với sự đam mê nhiếp ảnh giống như ba tôi.

Hồi còn nhỏ, mỗi lần ba tôi chụp hình đám cưới

cho khách hàng còn lại một vài “exposure” là tôi lại đứng trước những cụm hoa thược dược trước sân nhà để giúp ba tôi thanh toán xong cuộn phim và để rồi lại có dịp giúp người rửa hình ở trong phòng tối. Tôi còn nhớ cái máy large format (giống như cái máy anh Vinh, anh Thịnh trình bày cho học viên thứ Hai vừa rồi) mà ba tôi dùng để chụp chị

em tôi. Nhưng ba tôi cũng là người có một hai cái máy tối tân khác hồi đó. Cái tên Nikon vẫn còn nằm trong ký ức tôi.

Ước gì ba tôi còn sống và cũng được định cư ở Mỹ với chúng tôi. Ước gì ba tôi còn sống để người có dịp làm bạn với những bậc huynh trưởng trong hội ảnh. Và ước gì ba tôi còn sống để đêm nay tôi có cơ hội cho người thưởng thức những tiếng nhạc cổ điển người đã hằng yêu chuộng hồi còn sinh thời.

Nghĩ đến đây lòng tôi quặn đau và tôi có cảm tưởng hơi thở của mình như bị nghẹn lại ở cổ họng. Một nỗi buồn to tát chiếm ngự trong hồn tôi hòa lẫn với tiếng nhạc dần dần cuộn vào bóng tối của đại hý viện. Những giọt nước mắt nóng hổi âm thầm rơi xuống má lúc nào không hay. Và những giọt nước mắt cuộn vào trong bóng tối để ở đó tôi có thể hình dung được ánh mắt trong sáng, nụ cười hiền từ, và khuôn mặt khả ái của ba tôi.

Trương Thanh-Thúy – Houston 9/30/01

Tôi đoán chắc các bạn sẽ lấy làm ngạc nhiên khi tôi xin tự giới thiệu mình là một người không hề có một hiểu biết gì về nhiếp ảnh và cũng chưa bao giờ đụng tay vào chiếc máy ảnh. Nhưng tôi là kẻ say mê vẽ đẹp dưới mọi hình thức và đặc biệt là rất thích được chụp hình (mặc dù không được ăn ảnh cho lắm). Trong một dịp may mắn hãn hữu, tôi được mời đến tham dự một buổi họp mặt ở 4002 Woodbriar Ct.. Tôi được làm quen với một câu lạc bộ nhỏ bé, khiêm nhường nhưng đầy sức sống và triển vọng: Hội Ảnh Việt Nam Houston.

Điều đầu tiên và nổi bật nhất nhìn thấy ở đây là một bầu không khí thân ái, hoà hợp, đầy tình cảm của tất cả mọi người. Họ qui tụ về đây để nghiên cứu học hỏi và trao đổi cùng với nhau những kiến thức về một bộ môn nghệ thuật đã và đang làm say mê biết bao nhiêu con người có trái tim nghệ sĩ, luôn rung động trước những hình ảnh đẹp trong cuộc sống và muốn ghi nhận lại để mọi người cùng thưởng thức. Trong thế giới nghệ thuật của câu lạc bộ bỏ túi này không hề có biên giới giữa già trẻ, giàu nghèo hoặc hay dở. Từ những hội viên lão thành cho đến những hội viên mới gia nhập đều quên “cái tôi” của riêng mình để sống cho “cái chung” của tất cả mọi người. Bạn có thể tìm thấy rất nhiều thứ free. Ở đây free học hỏi kinh nghiệm, free tài liệu, free training, và hình như còn free cả dụng cụ nhiếp ảnh, nếu cần.

Cầm trên tay tờ The New Horizon, tôi đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Vì tuy HAVN chưa phải là một hội đoàn lâu năm, mới được thành lập từ năm 1993, nhưng lại có một tổ chức chặt chẽ và qui mô về đủ mọi phương diện gồm các buổi họp mặt hàng tháng, các buổi thi ảnh hàng năm, các lớp dạy miễn phí hàng tuần và web site trao đổi tin tức hàng ngày. Ngoài ra HAVN còn tổ chức các buổi sinh hoạt chung với các cộng đồng bạn, từ Đại Hội Thể Thao Bắc Mỹ, gây quỹ cứu trợ nạn nhân khủng bố, tặng ảnh đấu giá giúp các viện mồ côi, cho đến việc thực hiện ảnh lịch “Tà Áo Sinh Viên 2002”, góp tiền mở lớp dạy chữ cho các trẻ em nghèo Việt Nam (Tại sao tác giả không gọi là “Tà Áo Năm Xưa” nhỉ? Vì ở đây ai còn có thể tìm thấy tà áo trắng trong sân trường được nữa!!). Từ những việc nhỏ nhoi như sắp xếp hội trường cho đến những việc lớn như ra mắt tờ báo đều đòi hỏi công sức, thời

giờ và tinh thần nhiệt tình vô vị lợi của tất cả thành viên trong HAVN. Ai trong chúng ta bản thân đã từng tham gia các công việc từ thiện xã hội chắc chắn hiểu rõ và thông cảm sâu sắc với điều này.

Với cuộc sống đầy bận rộn và lo toan hiện nay, HAVN quả thật là một nơi thiên đàng hạ giới (Heaven on Earth!) Chúng ta hãy cất gánh lo để tìm thấy ở đây một bầu trời đầy màu sắc, nét đẹp, và đầy tính nhân bản của con người. Chúng ta hãy nhận thức rằng vì sinh kế trong xã hội văn minh tư bản, chúng ta đã quên và bỏ phí đi những gì quý báu nhất mà Thượng Đế đã ban cho con người. Đó là cuộc sống tinh thần, văn hoá và nghệ thuật. Những ai đã từng yêu nhiếp ảnh, hoặc mới bắt đầu làm quen với nhiếp ảnh hay muốn tìm hiểu về nhiếp ảnh thì đây là chốn lý tưởng cho chúng ta tìm đến.

Theo tôi được biết hiện nay HAVN đang được rất nhiều hội ảnh láng giềng chú ý đến. Tôi xin mạo muội đặt câu hỏi đến các bạn: Liệu trong tương lai gần đây HAVN có sẽ trở thành nơi tổ chức các cuộc thi ảnh quốc tế cho tất cả các nhiếp ảnh gia Việt Nam trên thế giới được không? Nếu không, vì sao? Mời các bạn tham gia góp ý.

Thân ái chào các bạn

Hà Đan

Depth of Field-Thơ Chua: Trời Ơi Vợ Tôi vào Hội Ảnh

Bích Châu sưu tầm

CT Thêm thắt

Một mùa thu trước lúc thành hôn
Đã hứa thương nhau đến hết hồn
Vậy mà mới được vài năm lẻ
Chưa chết sao mà đã muốn chôn

"Người ấy" thường trơ mặt lạnh lùng
Lúc nào cũng giống trận cuồng phong
Lúc vênh lúc váo khi la hét
Lúc khóc lư bù lúc nạnh hông

Người ấy thường hay móc bóp tôi
Gầm gừ khi thấy bóp tôi với
Bảo rằng làm dở ...cho ăn ....dở
Nếu muốn thôi thì cứ việc thôi

Bất kể bạn bè bất kể chi
Luôn "ca vọng cổ" giọng lâm ly
Nào là khốn khổ nào lương ít
Không đủ em mua đi - gít - tồ

Tôi chẳng thấy Xuân chỉ thấy Thu
Nhà tôi chẳng khác cái nhà tù
Vợ tôi đã trở thành bà chủ
Bất tôi đem đội để bàn thờ

Tôi khổ như điên với miệng đời
Xăm xì to nhỏ chuyện nhà tôi

Trời ơi tôi chỉ mong có phép
"Người ấy" bay biến khỏi đời tôi

Tôi nhớ lời người ấy bảo tôi
"Khi nào tôi chết cúng xe hơi
Vàng bạc, máy hình , Tivi giấy"
Cúng rồi sao bả hỏng đi doong ???

Người ấy thường hay thích chụp hình
Ống to ống nhỏ ngó thất kinh
Đồng lương dành dụm từ năm Tý
Giờ bắc thang lên kiện Ngọc Đình

Người ấy vừa vào Hội Houston
Canon Pentax với NiKon
Máy nào cũng sắm cho đủ bộ
Đưa khú, cà thâm kệ ông chồng

Hôm nay đi vắng xa chồng con
Máy ảnh, filters bỏ vào hòm
Trên cầu Seabrook tôi quảng hết
Vứt luôn cả ống kính Tam-ron

Nếu biết rằng tôi đã làm chồng
Vợ là Người ấy, bạn kinh không ???
Canon, Pentax tôi đập quách
Lên núi tôi tu, hết bạn lòng.

*Nếu biết rằng tôi thích chụp hình
Trời ơi người ấy đừng làm thình
Có thâm nghĩ đến hôm Field Trip
Mưa gió triển miên hết cả Hình*

Hí Hoạ Độc

*Từ ngày Hội Ảnh mở lớp PhotoShop for Digital,
học viên không có đủ thì giờ để sửa ảnh.*

*I want my husband to pay me more attention. Don't
you have any perfume that smells like a new Nikon?*

Digital Corner

In Ảnh Đen Trắng với 6 bình Mực Đen qua Epson 1280

Chúng ta cũng thường biết, in ảnh đen trắng qua digital printer thật khó khăn, thường vì ảnh in ra dù có khéo đi mấy, cũng không ưng ý như ảnh in từ lối giấy thuốc thông thường. Đó là một điều dễ hiểu vì chúng ta dùng 3 màu Y,M,C (Yellow, Magenta và Cyan) để in những mảnh đen và xám, do đó dù có khéo tay lúc chỉnh màu, ảnh đen trắng bao giờ cũng không trung thực. Để giải quyết những khó khăn đó, các hãng làm mực đã tung ra thị trường những loại mực đen khác nhau cho Epson 1280, chúng ta sẽ dùng từ 3 đến 6 bình mực đen có cường độ khác nhau thay vì dùng Y, M, C như xưa. Kết quả thật khả quan, ảnh in ra đẹp không kém ảnh in từ lối giấy thuốc cổ điển.

Manufactured in the UK by Lyson Limited, Quad Black inks enable a normal four or six colour ink jet printer to produce stunning black and white images with a tonal graduation to match traditional silver halide photographic processes. Available in three tonal ranges – Cool, Neutral and Warm, Quad Black inks are supplied in new ready to use cartridges compatible for use on many popular makes of photo quality ink jet printer.

HOW DOES QUAD BLACK WORK?

Instead of filling the separate compartments in a set of cartridges with the normal colour inks, Lyson fills with four or six (dependent on printer model) intensities of the same black ink. This enables the printer to lay down more dots of ink for each level of grey in an image and so greatly improves tonal graduation. Setting up an image to print properly with Quad Black is extremely simple and full instructions are supplied with each cartridge.

American Office:
Lyson Inc.
801 Landmeier Road
Elk Grove Village
Chicago ,IL 60007

Telephone: +(1) 847 690 1060
Fax: + (1) 847 690 1067
email: sales@lysonusa.com
website: www.lysonusa.com

Các loại máy ảnh Digital mới nhất ngoài thị trường:

Tháng trước khi hãng Minolta vừa tung ra chiếc Minolta Dimage-7 với 5 Mega Pixels và giá chỉ có \$1500, hai hãng Nikon và nhất là Olympus, không muốn bị thua kém, vừa loan báo hai chiếc máy ảnh point and shoot mới nhất với 5M chip: Olympus E20 giá \$2000 và Nikon Coolpic 5000 giá chỉ có \$1200.

Dĩ nhiên, ở Mỹ có câu "tiền nào của nấy" tùy theo khả năng tài chánh của các bạn, để sắm những máy vừa túi tiền, nhưng vẫn đủ tiêu chuẩn cần dùng lâu dài cho các bạn. Những máy ảnh loại này đủ để cho các bạn in ảnh cỡ 11x14 nếu không cắt xén.

In Ảnh digital qua Máy Ảnh thông thường

Có nhiều hội viên đặt câu hỏi: Loại phim nào tốt nhất để scan qua digital?

Câu trả lời của "pro" là dùng phim âm bản thông thường (Color Print film), vì loại phim này tương đối mịn hạt, lại rẻ, và nếu các bạn có để sai vài khẩu độ, cũng OK, Các bạn không cần dùng filters (ngoại trừ Polarizer) vì sau khi scan phim, chúng ta sẽ dùng Photoshop để chỉnh ảnh, và Photoshop có đủ loại filters cho chúng ta. Do đó nếu Digital là con đường bạn sẽ đi, đừng tốn tiền mua các loại filters như Cokin v.v. vì sẽ không dùng tới khi chuyển qua digital. Cũng qua lý do đó, phim đen trắng cũng trở nên không cần thiết cho các bạn chơi ảnh đen trắng.

Tops: Nikon Cool Pic 5000 and Olympus E 20 Camera

Bottom: Minolta Dimage-7

Chuyến đi Săn Ảnh San Antonio Sep 8, 2001

Ngày 8 tháng Chín vừa qua, HAVN đã tổ chức một cuộc đi săn ảnh ngoài trời thật vui nhộn. Có khoảng 30 hội viên và thân hữu đã tham dự buổi sinh hoạt này. Chương trình gồm có chụp hình các giáo xứ cổ (mission), dùng bữa trưa tại Japanese Tea Garden và sinh hoạt buổi tối tại khu vực River Walk và Alamo.

HAVN xin cảm ơn hai bác Lễ đã lo cho phần ăn trưa, và 3 cô người mẫu duyên dáng, chị Hà, chị Cửa và bé Lan. Phần Gallery cho buổi săn ảnh gồm những bức ảnh ứng ý của một số anh chị em hội viên đã tham dự.

Tập hợp trước Sam's Wholesale

Mission San Juan

Sửa soạn máy ảnh bà con ơi

Anh Dự ơi, thụt đầu xuống một chút coi

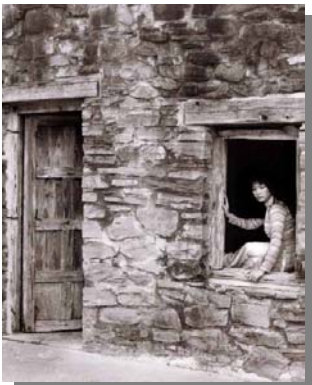

Mission San Jose & The Alamo

Ăn uống tại Japanese Garden và River Walk

Bên Khung Cửa- L M Châu

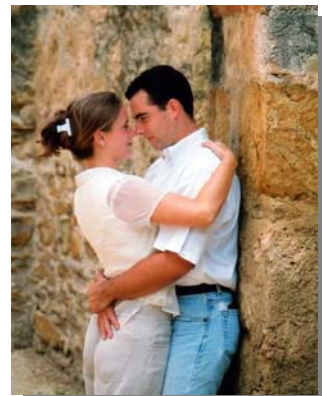
Thì Thầm Cửa Đá-T T Cường

Thánh Giá Chúa - N N Sơn

Đợi Chờ- N L Tuyên

Đôi Bạn-Robert Đoàn

Photo Club of VN—Houston
4002 Woodbriar Ct.
Sugar Land, TX 77479

Phone: 713-772-1375
Fax: 713-772-1351
Email: hoianhvn@yahoo.com

Come Visit Our Website
www.geocities.com/hoianhvn

The Photo Club of VN was founded in 1993 with 6 original members. Now with more than 60 members and very active in both artistic and community service areas, our club has established good relationship with other civic and photographic organizations in the Greater Houston Metropolitan area.

Our members' interests cover all aspects of photography from classical black and white to the new digital works. Members conduct workshops, demonstrations, organize photo exhibits, field outings, and regularly take part in local and national competitions. Many members of our club are very well known in Photography.

Hội Ảnh VN - Houston 2001 - 2003

Ban Chấp Hành

Hội Trưởng: Nguyễn Ngọc Sơn
Hội Phó: Trần Trọng Cường
Thủ Quỹ: Nguyễn Thuý Nguyệt
Thư Ký: Phạm Văn Minh
Ủy Viên Sinh hoạt: Võ Minh Cẩm

Ban Cố Vấn

Nguyễn Linh Tuyên
Đặng Đức Hiền
Lý Thừa Toản
Võ Văn Thạnh
Nguyễn Xuân Lễ
Trương Đức Thịnh.

Ban Giảng Huấn/ Kỹ Thuật

Nguyễn Ngọc Sơn
Đặng Đức Hiền
Nguyễn Linh Tuyên
Trương Đức Thịnh

Ban Thông Tin/ Báo Chí

Trần Trọng Cường
Võ Văn Vinh
Trương Thanh Thuý
Phó Minh Đức
Tô Khánh Xuân

Ban Sinh hoạt/ Tổ Chức

Võ Minh Cẩm
Trần Công Dự
Châu Tuấn Anh
Trần Thanh Kim

Hội Ảnh Việt Nam—Houston họp mặt mỗi tháng một lần vào ngày thứ Sáu đầu tháng, từ 6 giờ đến 9 giờ tối tại địa điểm
Tracy Gee Community Center
3599 Westcenter, Houston TX 77042
Hội cũng thường xuyên tổ chức các chuyến

Nguyệt San Chân Trời Mới

Chủ Nhiệm: Trần trọng Cường
Ban Biên Tập:
Võ Văn Vinh
Trương Thanh Thuý
Phó Minh Đức
Tô Khánh Xuân

Với sự đóng góp thường xuyên của:

Nguyễn Ngọc Sơn
Phạm Văn Minh (*Sinh Hoạt Cộng Đồng*)
Đặng Đức Hiền (*Kỹ Thuật*)
Võ Minh Cẩm (*Depth of Field*)
Nguyễn Thuý Nguyệt (*Out of Focus*)
View Finder (*The Long View*)